

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.

Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 4 SEPTEMBER.

Louisa Lateau.

Wij nemen 't volgende over uit een vlaamsch blad :

De hooggeleerde Professor Lefebvre heeft, gelijk men weet, in 1869 een belangrijk boek over Louisa Lateau in 't licht gegeven.

De voorzichtigte en voorstandige Professor van de Universiteit van Leuven heeft onlangs een nieuw bezoek bij Louisa gedaan, toen hij op het punt was eene tweede uitgaaf van zijn werk te laten drukken. In deze nieuwe uitgaaf verhaalt hij zelf hoe hij, op vrijdag 24 maart van dit jaar, op het onverwachts in het huizeken van Louisa binnenkam, vooraleer de verruiking zou beginnen, en aldaar de jonge dochter ondervraagde en haren staat onderzocht.

Louisa is verkleet en geniet eene goede volkome gezondheid, alhoewel zij den vrijdag zeer veel lijdt ; buiten dien dag, of beter gesproken, buiten den tijd harer verruiking werkt zij gedurig. « Ik voeg haar, » zegt M. Lefebvre, « wat zij at » Ziehier haar antwoord ; « Ik voel » geen nood van eten, en aangezien de spijzen » mij ontstellen, heeft men mij sedert lang » toegelaten niet meer te eten. — « Gij eet dan » in 't geheel niet meer ? — « Neen, mijnheer. » Het is nu twintig maanden dat Louisa zonder het minste eten of drinken voortleeft, blijft werken en verliest alle vrijdagden door hare wonden zeer veel bloed. Alle morgenden voelt zij eene zekere zwakte, doch deze verdwijnt door het ontvangen der H. Communie.

De heer Lefebvre sprak met Louisa over hare moeder, hare zusters en dergelijke zaken, toen, om kwart voor 2 uren de ontgeesting plotseling begon. « Aanstands, » zegt de schrijver, « door » stak ik met een pennemes het vel der handen, » van den hals en van het aanschijn, zonder dat » Louisa de minste beweging van lijden gaf. Ik » opende de deur voor de 17 personen die stonden » te wachten. Om half vier uren, na 't vertrekken » der vreemdelingen, trad ik terug in de kamer » en vond Louisa op den grond liggen. Wel » wetende dat ik nog de macht bleef behouden » (door den bisschop verleend) van haar te doen » uit dien staat te treden, zegde ik zeer stil : » Louisa sta op. Op het oogenblik rechte zij » zich op hare knieën, stond verder spoedig op » en zette zich op haren stoel. Zij bezag mij zeer » kalm, groette mij en antwoordde op de ver » scheidene vragen door mij voorgesteld. Onder » tusschen droogde zij het bloed van handen en » voorhoofd af. Na tien minuten naderde ik de » deur. Plotseling gingen hare oogen hemelwaarts » hare armen reikten zich open, zij viel met ge » weld op den grond roerloos en als genageld » aan een onzienbaar kruis. »

Zoo verhaalt de voorzichtigte hooggeleerde, zoo eindigt hij zijn boek Tot troost der geloovigen vernemen wij, dat alle vrijdagden 16 of 18 personen in het huizeken van Louisa worden binnengelaten, en dat allen met vernieuwde gods vrucht hetzelfde verlaten.

Spoorwegramp.

Een verschrikkelijk ongeluk heeft maandag laatst plaats gehad op de spoorweglijn van Luxemburg. De expresstrein, die te middag Grupont verlaat, is tusschen de laatste station Poix uit het spoor geloopen. De locomotief en de laatste fourgon alleen bleven ongedeerd. Al de andere rijtuigen van den trein werden gemalen. Om vier uren waren drie reizigers en de opperwachter dood ; talrijke gewonde reizigers bevonden zich in eenen toestand die groote onrust baarde. Men heeft uit Namen eenen bijzonderen trein gezonden om de ongewonde reizigers en de licht gekwetsten, die de reis konden doen, naar Brussel te brengen. Rond zeven uren is die trein daar aangekomen. Eene talrijke menigte wachtte angstig aan de station. De trein bevond zich op de kromte, laagsheen den berg waarop het kasteel Mirwart staat, en reed in vollen stoom toen de ontgisting gebeurde. Het schijnt dat zij veroorzaakt werd door een gebroken rail. De locomotief was er zonder moeite overgereden, 't is de fourgon die ontgillingde. De trein bestond uit zes rijtuigen die op den fourgon en op de rotsen van de bergkloof in duizende stukken 't verbrijzeld werden. Verscheidene reizigers en spoorwegbedienden werden op den slag gedood ; men spreekt van 6 en van 9 doden. Een vijftiental andere personen werden erg gewond. Drie hunner zijn in den nacht bezweken.

Onder de slachtoffers noemt men den heer Stein, verificateur aan den spoorweg, en den treinspouwer. De heer Wala, raadshier bij het beroepshof van Luik, is onder de doden. Gedurende meer dan een uur bleven doden en gewonden onder de rijtuigen bedolven liggen, zonder eenige hulp. Geen water om huenen

dorst te lesschen, geen gerief om de rijtuigen weg te ruimen. Het was een ijslijk schouwspel. Eerst een uur na de ramp kon uit de naburige station en dorpen hulp aangebracht worden. Men kan zich geen gedacht maken van de verwoording, nadat het eerste oogenblik van verstopping voorbij was. De gewonden, die onder de rijtuigen lagen, riepen om hulp, anderen vluchten weg, anderen riepen om bloedverwanten en vrienden. Gelukkig bevond zich onder de niet gewonde reizigers de heer doctor Paul Devaux, burgemeester van Rochefort, welke onmiddellijk de gewonden kon verzorgen ; maar er was niets bij de hand, noch lijnwaad, noch heeltuigen, zelf geen water ; men ging er in hoeden putten voor de eerste verbanden. Men rukte de gordijnen van de rijtuigen van eerste klas om windsels te maken. Weldra kwamen werklieden met wagens en eenige heeltuigen uit de station van Poix ; de kleine trein van Batznach naar Libramont, die in deze laatste station stil houdt, per telegraaf gevraagd, kwam ook om reizigers, pakgoed en puin weg te ruimen.

De heer E. Devaux, ingenieur van staatspoorweg, die gelukkig niet getroffen werd, richtte onmiddellijk na de eerste zorgen aan de gewonden, het werk in voor de vrijmaking der baan en het verzenden der treinen. Eenige dagen geleden is er gesproken geworden van den slechten staat der baan op verscheidene plaatsen van den spoorweg, dien de staat aangekocht heeft. Men had vastgesteld dat op verscheidene plaatsen veel ouden en versleten riggels lagen en wees op 't gevaarlijke van dergelijken staat van zaken. Wie zou dan gedacht hebben dat de vrees op zulke schrikkelijke wijze zou verwezenlijkt worden zijn.

In eene brief, uit Arlon aan de *Indépendance* geschreven, wordt het getal doden, slachtoffers van bovengemeld ongeluk, op zes gebracht en het getal ernstige gekwetsten op dertien. Generaal Dens, zijne echtgenote en kinderen, die zich op dien trein bevonden, zijn gelukkig aan de schrikkelijke ramp kunnen ontsnappen.

In de *Moniteur* lezen wij het volgende over die ramp : Een ongeluk, dat zeer erge gevolgen had, is eergisteren op de lijn van Luxemburg gebeurd. Ten gevolge van het breken eener riggel, zijn verscheidene rijtuigen van den trein om 10 u. 25 m. des morgens uit Arlon vertrekkende, tusschen Poix en Grupont uit het spoor geloopen en geheel verbrijzeld. De reizigers die zich in deze rijtuigen bevonden, en het personeel van den trein zijn erg beproefd geworden ; 5 personen verloren het leven, 2 zijn gewond en 12 bekwamen min of meer erge wonden. Ziehier de namen der personen wier dood men te betreuren heeft ; J. F. Graff, hotelhouder te Wellin ; Wala, raadshier bij het beroepshof van Luik ; Maria Schong, van Metz ; J. B. Pastiel, oppergade te Brussel, en eene juffer wier naam nog niet gekend is. Er is vastgesteld dat de gebroken riggel maar sedert vier maanden op de baan gelgd was ; zij was aan de oude compagnie van Luxemburg geleverd in de maand januari laatst, en kwam uit eene der fabrieken van het land, meest bekend voor het vervaardigen van dergelijke voorwerpen. Het gedeelte der baan waar het ongeluk gebeurd is, heeft nog maar eene enkele baan om den grooten dienst tusschen het Groothertogdom en de station van Marloie te doen, het vereenigingspunt der lijnen van Luxemburg en van de Ourthe. Sedert de overneming door den staat wordt het leggen der tweede baan ijsverig voortgezet ; zij zal voor het einde dezes jaars voltooid zijn.

STADS- EN PROVINCIE NIEUWS.

Men schrijft ons uit Boeringen, 31 augustus : Een verschrikkelijk ongeluk heeft in de gemeente Quaedmechelen plaats gehad. Eene kar met twee paarden bespannen is in het kanaal geraakt met het noodlottig gevolg dat de voerman J-B Vandueren van Diest, oud 63 jaren, en beide dieren verdronken zijn.

Bepaalde bijzonderheden over de oorzaak van deze ramp zijn onbekend ; vermoedelijk echter heeft de voerman geslaperen toen de paarden, in den avond, door de daisternis misleid, in 't water zijn geloopen.

Zaterdag, in den vroegen morgen ontdekte een schipper het onheil en vermocht toen met veel moeite en met behulp van zijn paard de kar zooverre op het drooge te brengen dat men den geheelen omvang van het ongeluk kon overzien ; de ongelukkige drenkeling vond men krampachtig vastgeklamd aan de kar. *(Onafhankelijke)*

Eene stal met schuur en hangaar, gelegen te Viverselle, toebehoorende aan den heer Bielen, doctor te Zonhoven en in huur bij M. J. - B Cans, landbouwer, zijn de prooi der vlammen geworden. Niets was verzekerd. De schade wordt begroot op 3500 fr.

Men schrijft ons uit Peer, 30 aug. : Gisteren is alhier op een half uur afstands van de stad eenen schoonen reebok geschoten door den jager Ambrosius Achten.

Het dier woog 68 halve kilos, is des avonds bij uithooging verkocht en heeft 66 fr. opgebracht.

Men heeft in den omtrek verscheidene reën en een wild varken gewaar geworden.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 245 hoornbeesten, 57 schapen, 270 vette varkens en 1207 magere varkens.

Binnenland.

De dagbladen van Luik melden ons, dat de heer de Groof zondag aanstaande, 7 september, aldaar zijne proefneming in den Acclimatatiestuin gaat vernieuwen. Gemelde dagbladen zeggen niet, of het stedelijk bestuur van Luik, bij het verlenen der machtiging tot die proefneming, gedaan heeft als het stedelijk bestuur van Brussel, namelijk eerst het toestel van den vliegende man doen onderzoeken. Men weet dat de eerste maal dit toestel in al zijne bijzonderheden werd onderzocht door den heer Wangerméd, luitenant-repétitor bij de krijgsschool, ten dien einde afgevaardigd, en die verklaarde dat het geschikt was voor het doen der proefneming. Men weet ook, dat ten gevolge van het mislukken der proefneming de volksmenigte naar het toestel sprong en het aan stukken trok.

Nu, men bericht ons, dat het nieuw toestel, met hetwelk de heer de groof voornemens is zondag te beproeven in de lucht te vliegen, uit gansch nieuwe materialen gemaakt is, en niets bewijst tot heden, dat de maker het zoo goed en kloek gemaakt heeft, als dat van Brussel. Het schijnt ons dat een tweede onderzoek door een bevoegd man gedaan, noodzakelijk is, alser men den heer de Groof zich laat blootstellen den nek te breken in tegenwoordigheid van duizende personen. Ook verhoopt men algemeen dat het stedelijk bestuur van Luik in deze zaak aan zijnen plicht niet zal te kort blijven.

— De lijst der openbare boekerij van de stad Nieuport is verschenen. Dit feit schijnt, onder een eerste opzicht, van weinig belang en echter is het enigzins het slot eener aandoenlijke geschiedenis.

In 1852 deed doctor Kesteloot, van Nieuport, aan zijne geboortestad een geschenk van 548 boekwerken, bestemd om den grondsteen te leggen eener gemeentebibliotheek. Vier jaren later voegden M. Andriaan Meyne en eenige anderen er rond de 200 deelen bij. 't Was een begin, meer niet. Maar op zekeren dag ontvangt de stad vijf duizend boeken, eene ware koninklijke gift ! En wie mocht de edelmoedige schenker wel zijn ?... Nooit zoudt gij het kunnen raden... Een eenvoudige sergeant van het 8^e linieregement, geboren te Nieuport, die zijn geheel leven toegewijd had om zijne geboorte stad met eene bibliotheek te begifigen en er een letterkundig midden tot stand te brengen.

Gedurende vijf en dertig jaren heeft de sergeant Monnie geen en enkelen centiem aan zijnen krijgslon onttrokken voor zijne genoegen ; hij heeft zijn bestaan doorwaardeld verachtende de kleinste wellust, ongenaakbaar voor alle verleiding, niets anders in het zicht hebbende dan de bibliotheek die hij te Nieuport wilde stichten.

Nu is zijne taak volbracht. Monnie is uit dienst ontslagen ; hij geniet een pensioen van zeven honderd franks en mag met den latijnschen dichter zeggen :

Exegi monumentum aere perennius !
Ik heb een gedenkteken opgericht duurzamer dan brons.

Buitenlandsch nieuws.

Spanje.

CARLISTISCHE BERICHTEN.
Vele ruiters van het garnizoen te Vittoria of der troepen, welke op het vlakke land liggen vergroeten de rangen der Carlisten.

Eene nieuwe kolom navarresche Carlisten maakt zich gereed om te Rincon den Ebro over te steken. Er is eene nieuwe bende gevormd te Gamreal, in de provincie Teruel.

Cabecilla Cercos heeft de versterking rond Marra, in de provincie Keus doen opbreken. Een Isabelistisch dagblad van Madrid, *El Tiempo* heeft de volgende tijding medegedeeld : « Eene carlistische junta gelast met de politieke inrichting der partij, heeft besloten dat de inkwistitie zou heringevoerd worden » Dit tijding van het dagblad uit de hoofdstad, is geheel en gansch bezijden de waarheid.

Italië.

Rome, 1 september.

Men verzekert dat het vertrek van den Koning naar Weenen op de tweede helft der maand september bepaald is.

EENE ROOVERSENDE.

De Italiaansche dagbladen deelen mede, dat de omstreken van Catanzaro in Calabrië onveilig worden gemaakt door eene bende roovers onder aanvoering van eene jonge vrouw. Zij is twintig jaren oud en zeer schoon. Zij is de weduwe van den beruchten rooverhoofdman Pietro Monaco, die geneeuveld is in eene ontmoeting met de gendarmen. Na zijnen dood vatte zij zijne karabijn op en zwoer hem te zullen wreken.

Eenigen tijd daarna werd een jongeling, de zoon van eenen rijken pachter op haar verliefd en wilde zich dien ten gevolge bij de rooversbende voegen. Hij werd echter niet door hen aangenomen, en ten einde zijne wraak te koelen, ging hij het meisje bij de overheid verraden. Zij werd aangehouden en veroordeeld tot 30 jaren gevangenisstraf. Terwijl zij hare straf onderging, vatte de cipier liefde voor haar op, hielp haar ontvluchten en vergezeldde haar zelfs, maar werd op haar bevel doorstoken, zoodra zij de verblijfplaats van de bende hadden bereikt.

Sedert dien tijd heeft zij nog meer angst en schrik in den omtrek verspreid door hare verdubbelde stoutmoedigheid. Pachterijen worden door de bende in asch gelegd, het vee wordt geroofd en zware losprijzen worden afgeperst. De minste ongehoorzaamheid aan de bevelen van het rooversmeisje wordt met den dood gestraft. Hare bende is talrijk en wordt alrijd goed ingelicht door de landlieden, die bedreefd zijn het anders door daden van geweld te moeten bezuren.

Amerika.

Te Nieuw-York begint men zich ernstig bezig te houden met het plan der luchtreis van Amerika naar Europa, dat door professor Wise is beraamd, en waarvan de uitvoering niet lang op zich zal laten wachten. Het bestuur van het tijdschrift *the Graphic* staat aan het hoofd van deze kolossale onderneming, zij draagt de kosten en het is niet meer dan bilijk nu reeds te verklaren dat haar, in geval van welslagen, de eer toekomt de uitvoering van het plan mogelijk te hebben gemaakt.

De groote vraag is echter of eene dergelijke reis mogelijk is, namelijk of de theorie waarop zij rust waarheid is of wel als valsche hypothese moet worden aangemerkt. Volgens de theorie bestaat op zekere atmosferische hoogte een windstroom van het westen naar het oosten, gelijk in de tropische gewesten een windstroom aangetroffen wordt die steeds van het oosten naar het westen loopt. Alle theoretische argumenten betreffende deze kwestie zijn uitgeput. Alleen de praktijk, de ondervinding kunnen het probleem oplossen, en nu zal professor Wise die oplossing trachten te verkrijgen.

Het spreekt van zelf, dat professor Wise uit volkomen overtuiging handelt ; hij is vast besloten de poging te wagen, doch zijne overtuiging en zijne vastberadenheid kunnen hem duur te staan komen, want de onderneming is uiterst gevaarlijk. De tocht van kapitein Hull naar de Noordpool, waar op dit oogenblik de *Palaris* verblijft houdt, is slechts eene wandeling in vergelijking met den tocht dien Wise door de lucht wil ondernemen. Deze tocht is zeker roemvol ; iedereen zal hem toejuichen en met belangstelling den uitslag afwachten.

Een Rus, de heer Chevalier, had twee jaren geleden hetzelfde plan dat de heer Wise thans op het punt staat uit te voeren, en den heer Barbier, die voor eenige maanden met zijn ballon *Washington* hetzelfde wilde ondernemen, ontbrak het slechts aan geld. Beiden hebben echter verzekerd dat zij van het bestaan van den oostelijken windstroom onmogelijk overtuigd kunnen zijn, doch dat zij wel de zekerheid hadden dat deze windstroom ten minste in enkele atmosferische streken te vinden is.

Het groot publiek houdt zich thans zeer met deze kwestie bezig, welke misschien door de stoutmoedigheid en onverschrokkenheid van professor Wise zal worden opgelost.